

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 658

vineri 27 aprilie 1962

8 pagini 25 bani

COMUNICAT

În zilele de 23—25 aprilie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La ședința au luat parte membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central, miniștrii, șefii secțiilor C.C. al P.M.R., primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și din Institutul de cercetări agricole.

În cadrul dezbaterilor, la care au luat parte numeroși vorbitori, plenara a făcut bilanșul activității desfășurate de partid în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Încheierea, cu mult înainte de termenul stabilit de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, a colectivizării agriculturii a fost apreciată de plenară ca o mare victorie a partidului și a întregului popor în opera de desăvîrșire a construcției socialismului, ca o expresie strălucită a încrederii și hotărîrii cu care țărănimea urmează calea arătată de partid.

Plenara a dezbătut propunerile prezentate de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la:

— reorganizarea conducerii agriculturii potrivit cu necesitățile noii etape de dezvoltare a ei, pentru a i se asigura o conducere științifică și unitară, a crea condiții pentru participarea la conducerea agriculturii a celor mai pregătite cadre, care lucrează nemijlocit în producție, și a se asigura o legătură strînsă a organelor de conducere cu unitățile agricole de producție;

— redistribuirea cadrelor în agricultură pentru a se asigura încă în acest an cadre de specialiști cu studii superioare pentru fiecare gospodărie agricolă colectivă;

— îmbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol, legarea lui mai strînsă de practică, pentru ca numărul și nivelul de pregătire a cadrelor pe care le formează să corespundă cerințelor agriculturii socialiste în continuă dezvoltare;

— răspîndirea cunoștințelor agricole în masele țărânilor colectiviste.

Toate propunerile au fost adoptate în unanimitate. Propunerile privind reorganizarea conducerii agriculturii vor fi puse în dezbaterile Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Plenara a adoptat o hotărîre cu privire la întărirea continuă a rîndurilor partidului. Sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în această privință se îndeplinesc cu succes. S-a asigurat o compoziție bună a partidului, nivelul conștiinței și pregătirii politico-ideologice a membrilor și candidaților de partid este în continuă creștere, s-au întărit și mai mult unitatea și coeziunea rîndurilor partidului, combativitatea membrilor și candidaților de partid.

Organele și organizațiile de partid vor trebui să acorde în continuare atenție deosebită primirii în partid a muncitorilor din industrie și construcții.

Plenara constată că un mare număr de țărani, care participă activ la viața politică și obștească, muncesc cu răspundere și devotament pentru îndeplinirea politicii partidului, doresc să intre în partid. Pentru îndeplinirea sarcinilor mari care stau în fața partidului la sate, plenara consideră necesar să fie primiți în partid un număr mai mare de colectivști, spre a se întări organizațiile de partid din gospodăriile colective.

Întrucît un număr însemnat de intelectuali, care au adus o contribuție activă, valoroasă la îndeplinirea politicii partidului, solicită să fie primiți în rîndurile lui, este necesară îmbunătățirea muncii de primire în partid a intelectualilor.

Organele și organizațiile de partid să se preocupe sistematic de munca în rîndurile femeilor, atrăgîndu-le în toate acțiunile politice, economice, sociale; să fie primit în partid un număr mai mare de femei de la orașe și sate, frunțase în producție și active în munca obștească.

Plenara a hotărît modificarea unor prevederi ale Statutului partidului corespunzător măsurilor adoptate.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, care a evidențiat însemnătatea istorică a încheierii colectivizării și, în numele Biroului Politic, a adus calde felicitări organelor și organizațiilor de partid, activului de partid, tuturor membrilor partidului, activului fără de partid care au desfășurat o perseverență și entuziasm muncă politico-organizatorică în vederea încheierii transformării socialiste a agriculturii.

Vorbitorul a caracterizat importanța deosebită a măsurilor adoptate de plenară și a înfățișat sarcinile ce stau în fața organelor și organizațiilor de partid cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste, creșterea producției agricole, întărirea continuă a activității partidului la sate, realizarea cu succes a obiectivelor mărețe trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în toate domeniile construcției socialiste.

odioasa plagă socială ce-l însoțește neconținut — șomajul de masă și crizele ce-l macină tot mai puternic. Adîncirea continuă a acestor procese demonstrează că capitalismul își trăiește ultimul său veac.

Revoluțiile socialiste, mișcările antiimperialiste și de eliberare națională, largile mișcări țărănești, lupta maselor populare pentru răsturnarea regimurilor politice fasciste și tiranice de tip franchist, salazarist etc., mișcarea pentru drepturi și libertăți democratice, pentru pace — toate acestea se unesc într-un proces revoluționar mondial, care subminează și distruge capitalismul.

Oamenii muncii din țările aflate sub dominația capitalului își dau tot mai bine seama că numai socialismul, care desființează exploatarea omului de către om, poate să le asigure dreptul la muncă și odihnă, că numai socialismul lichidează mizeria, șomajul și celelalte plăgi care însoțesc inevitabil capitalismul.

În timp ce oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc 1 Mai în împrejurările accentuării luptei împotriva putredului sistem capitalist, generator permanent de mizerie și obidire, popoarele din țările socialiste întîmpină și anul acesta ziua de 1 Mai cu noi și mari succese în toate domeniile construcției economice, în cultură, știință și tehnică, în ridicarea nivelului de trai al celor ce produc bunurile materiale. Poporul sovietic sărbătorește ziua de 1 Mai în atmosfera unui mare avînt prilejuit de strălucite perspective deschise de cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S., care a adoptat programul concret de construire a comunismului. În inima tuturor oamenilor muncii strănește un sentiment de legitimă bucurie faptul că în anii apropiați Uniunea Sovietică va deține primul loc în lume alături în ce privește volumul producției industriale, cît și în ce privește bunăstarea poporului. Despre avîntul cu care popoarele sovietice luptă pentru îndeplinirea marilor sarcini ale construirii comunismului vorbesc fapte elocvente. Uniunea Sovietică reprezintă o mare putere mondială spre care privesc cu admirație toate popoarele lumii, țara giganților siderurgiei și a sputnicilor, a centralelor atomice, țara cu cei mai mulți studenți și elevi, care a lăsat în urmă cele mai dezvoltate țări capitaliste într-o serie de domenii hotărîtoare ale producției materiale, ale științei, tehnicii și învățămîntului.

Sub semnul unor noi și mari biruințe în fărîrea vieții noi întîmpină ziua de 1 Mai și popoarele celorlalte țări ale puternicului lagăr socialist. Întîrind continuu unitatea lor indestructibilă, relațiile lor de colaborare și întrajutorare frățescă, țările lagărului socialist se dezvoltă într-un ritm rapid, nemaicunoscut în istorie. În anul 1965 aceste țări vor produce mai mult de jumătate din întreaga producție mondială și vor asigura oamenilor muncii o viață tot mai îmbelșugată și mai fericită, demonstrînd astfel în modul cel mai convingător superioritatea socialismului față de capitalism.

Poporul nostru muncitor întîmpină ziua de 1 Mai, marea sărbătoare internațională a celor ce muncesc, cu noi și mari succese în îndeplinirea economiei și culturii socialiste. Realizările obținute de oamenii muncii sub conducerea Partidului Muncitoresc Român demonstrează o dată mai mult capacitatea ce-

(Continuare în pag. 2)

La 1 Mai 1886, în Piața Haymarket din orașul Chicago, puternic centru industrial din S.U.A., a avut loc o mare demonstrație a muncitorilor greviști care luptau pentru ziua de lucru de 8 ore. Poliția i-a atacat pe demonstrații,

maltratată pe mulți dintre ei, iar cînd la 4 mai muncitorii s-au adunat la un miting de protest, poliștii au deschis focul asupra participanților.

Acțiunile revoluționare din Chicago au avut un larg și puternic ecou printre muncitorii din America și din multe alte țări, au dobîndit o mare semnificație socială. Primul Congres al Internaționalei a II-a a proclamat ziua de 1 Mai drept ziua solidarității proletare internaționale. De atunci oamenii muncii din lumea întreagă sărbătoresc în fiecare an prima zi a lunii mai ca zi a solidarității internaționale de luptă a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor de pretutindeni.

Au trecut de atunci 76 de ani. Acum, în istorica piață din Chicago se află un parc și un stadion. Nu se vede însă nici un monument, nici o mențiune care să eternizeze marea eveniment. Organizațiile obștești și sindicale au cerut de multe ori aprobare pentru imortalizarea faptei eroice a muncitorilor din Chicago, dar n-au obținut-o, căci burghezia americană, care ar vrea să apară pe „scenă” ca o ferventă promotoare și apărătoare a libertății și democrației, se teme chiar de amintirea muncitorilor căzuți în luptă. Ea caută să salveze o societate destinată pieririi inevitabile de însuși mersul dezvoltării societății omenești, încearcă să înăbușe acțiunile revoluționare tot mai hotărîte ale clasei muncitoare americane contemporane, cu ajutorul a tot felul de legi antimuncitorești și antidemocratice. Fapte ca, de pildă, înscenarea a numeroase procese comunistilor, cei mai hotărîți luptători pentru interesele clasei muncitoare, pun în adevărata ei lumină așa-zisa democrație burgheză.

Orînduire socială profund reacționară, capitalismul s-a discreditat în fața tuturor popoarelor. De aceea, oamenii muncii din țările capitaliste nu vor să se mai împace cu rînduiele burgheze și se ridică tot mai dîr împotriva lor.

Ei întîmpină marea sărbătoare din prima zi a lui mai prin intensificarea luptei împotriva ofensivei capitalului monopolist asupra intereselor lor vitale, pentru drepturi sociale, economice și libertăți democratice, pentru independență națională, pace și progres social.

În fruntea luptei pășesc neînfriccatele partide comuniste și muncitorești, al căror prestigiu este în necontenită creștere. Ele conduc și coordonează acțiunile revoluționare ale maselor populare împotriva capitalismului contemporan, care prin însăși natura sa nu este în stare să înlătore antagonismele sociale, să bareze declinul economic, să înlătore

În pagina a 3-a:

**Tineret sub soarele
socialismului**

CREAȚII ALE CADRELOR DIDACTICE

TINEREȚE

Tu izbucnești din pământ
ca iarba, ca florile,
ca pădurea ce-și îmbie viorile
să le-nfioare o pală de vânt

Dimineața te văd căfărată pe schele,
îndrăzneală punindu-ți piciorul
mai sus, tot mai sus, precum zburătorul
din visele tale, din visele mele.

Seara, ogoarele-ntinse
vin și-ți aștern lăicerul
să privești cit de-nalt e cerul
cu stelele lui tremurînde

și să visezi nestingherită la clipa
cînd peste vastele-ntinderi astrale
cu sori scăpătîndu-ți în cale
îți vei întinde statornic aripa...

Tinerețe, cine ți-a dat aripi să zbori
și-ndrăzneala să te-nalți spre soare
ca o ciocîrlie cîntătoare,
dacă nu acești zori,
dacă nu partidul clasei muncitoare!...

PETRE BUCȘA

Prof. Eugenia Brates, București: În parcul copiilor.

PARTICIPARE

Tinerețea mea,
Adună întinderile mării în zori
Ca să-nvăluie țara cu scîlpătul lor
Și adună distanțele cosmice
Pentru umerii ei.
Palmele îi sînt trandafiri pentru acest mai
Care freacă-n țară...
Uneori se petrece pe fulgerul sîrmelor
Nuferi galbeni s-aducă în case
Din lacul ce stoarce, vibrînd energii
Prin rădăcina de cremene-a munților,
La Bicaz, unde ține socotelile apelor Bistriții.
Fără măsură e tinerețea mea —
Pretutîndeni desfoaie și unduie
Văpăile steagului roșu.
O ascult și sînt mîndru, tubindu-i
gestul partinic.

ION MURGEANU

IZVORUL POEZIEI

M-aplec adînc asupra mea și stărui
Să ardă visul pur, cum în furnale
În stropi incandescenți își taie cale
Poemul muncii căruia mă dărui

Mi-e inima un simbur de soare
Ce-a incolțit statornic în belsugul
Luminii roșii ce-o aruncă crugul
Masiv al lumii noastre muncitoare.

Și cînd oșelul ca un rîu aleargă
Și se intrupă-n formele dorite,
Simt viu poemele spre comunism zvîcnite
Scrise de noi cu inima întregă.

ION IANCU LEFTER

Tu, partid

Ești șoimul care zboară
spre neamblate creste,
Ești frumusețea nouă
a zibelor acestle.
Ești sîmba de lumină
aprinșă la Bicaz,
Bijuterii de blocuri
ce se înalță azi.
Ești spicul care crește
pe înfrățit ogor,
Ești inima aprinsă
a-ntregului popor.
Ești mintea luminată,
izvor cu apă vie.
Din slova ta sorbim
încredere, tărie.
Ești flacăra ce crește
mereu spre viitor
Și-n mersul către mîine
ești ghid cutezător.

DUMITRU ANGHEL

Cei mai buni

De curînd a avut loc în Capitală faza republicană a tradiționalului concurs școlar de literatură organizat de Societatea de Științe Istorice și Filologice din R. P. Romîna, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. Acest concurs, la care au participat mii și mii de elevi din clasele VIII—XI ale școlilor de cultură generală și anii I—IV ale școlilor pedagogice și profesionale, a constituit o nouă ilustrare a minunatelor condiții ce sînt create tinerilor din patria noastră pentru a învăța, o dovadă concludentă a grijii ce se acordă pregătirii lor.

Selecționați dintre cei mai buni elevi prezenți în toate regiunile țării la fazele anterioare ale concursului, participanții la faza republicană au fost puși la București, prin conținutul subiectelor pe care trebuiau să le dezvolte, în situația de a dovedi temeinicia pregătirii lor sub multiple aspecte. Însăși formularea subiectelor este revelatorie în acest sens: „Bucuria de a trăi în patria noastră socialistă reflectată în literatură”, „N. Bălcescu, luptător revoluționar consecvent și scriitor militant”, „Caracterul militant al literaturii de la „Contemporanul”, „Lupta pentru pace, temă principală în literatura noastră actuală” etc.

Departate de a se limita însă numai la a cere expunerea unor cunoștințe însușite din cărți sau din spusele profesorilor, subiectele i-au determinat pe concurenți să sintetizeze, să selecționeze dintr-un întreg ansamblu de probleme pe cele subordonate temei respective, să facă, pe un alt plan

decît cel urmat în timpul studiului, noi asociații și noi aprecieri. Totodată concurenții au trebuit să arate nu numai măsura seriozității cu care au studiat în școală problemele de specialitate, ci și orizontul ideologic-politic pe care l-au căpătat ei aici.

Marea majoritate a elevilor au răspuns cu succes înaltelor exigențe ale concursului. Notele bune cu care au fost apreciate lucrările lor sînt în ultimă analiză și note date școlilor din care ei provin, note date muncii profesorilor de literatură din aceste școli, seriozității cu care ei își duc la bun sfîrșit îndatoririle de educatori.

În fruntea clasamentului la concurs se află Șerban Cristovici și Elena Drăgan (Școala medie nr. 20 „Gh. Șincai” din București), Șerban Grigorescu (Școala medie nr. 1 „N. Bălcescu” din București), Gabriela Costescu (Școala medie nr. 5 din Brașov), — care au obținut premiul I; Doina I. Petride (Școala medie „N. Bălcescu” din Brăila) Cristina Grant (Școala medie nr. 28 „dr. Petru Groza” din București); Sofia Scorțaru (Școala medie nr. 1 din Tecuci), George Guțu (Școala medie nr. 2 din Galați) — premiul II.

Luînd cuvîntul la festivitatea de închidere a concursului acad. P. Constantinescu-Iași, președintele Societății de Științe Istorice și Filologice din R. P. Romîna, și Ion Borca, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii, au felicitat în chip călduros pe elevii premiați pentru rezultatele obținute, pentru pregătirea pe care au dovedit-o prin lucrările lor.

I M A I

(Urmare din pag. 1)

lor ce muncesc în frunte cu eroica clasă muncitoare, de a asigura mersul mereu ascendent al țării în desăvîrșirea construirii socialismului. În 1960 și 1961, sarcinile prevăzute în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru această perioadă au fost îndeplinite și depășite. Volumul global al producției industriale a crescut în acești doi ani cu peste 35 la sută. Cele mai de seamă realizări au fost obținute în ramurile principale ale industriei, de care depinde dezvoltarea proporțională, mereu ascendentă a întregii economii naționale, continua înflorire social-economică a țării. Anul acesta poporul muncitor sărbătorește ziua de 1 Mai în condițiile în care, printr-o muncă susținută de convingere pe baza exemplelor concrete privind superioritatea de necontestat a marii agriculturi socialiste mecanizate, s-a obținut o mare victorie a socialismului — încheierea procesului de colectivizare a agriculturii. Aceasta are o însemnătate covârșitoare pentru victoria deplină a relațiilor de producție socialiste și crearea unei economii socialiste unitare.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, lucrătorii din domeniul învățămîntului întîmpină ziua de 1 Mai prin sporirea eforturilor privind instruirea și educarea comunistă a tinerei generații. Ei muncesc cu convingerea că socialismul și cultura sînt de nedespărțit. Dezrobind pe om de lanțurile robiei capitaliste, desființînd exploatarea, socialismul a deschis cîmp larg de dezvoltare învățămîntului de toate gradele. După cucerirea puterii politice de către clasa

muncitoare, activitatea în vederea formării tinerei generații prin școală s-a integrat organic în lupta pentru construirea socialismului și comunismului și, datorită condițiilor create de regimul democrat-popular, a cunoscut o continuă dezvoltare. Numărul elevilor cuprinși în școlile de toate gradele se ridică în prezent la peste 3.100.000, ceea ce arată puternicul avînt spre cultură al poporului nostru și marile posibilități pe care le creează în acest scop orînduirea socialistă. Republica Populară Romîna se numără printre țările cele mai înaintate în domeniul învățămîntului. Potrivit unei statistici întocmite de Biroul internațional de educație de la Geneva, încă din anul 1954 țara noastră se numără printre cele 11 țări care aveau durata învățămîntului de 7 ani, în vreme ce în 70 de țări învățămîntul obligatoriu se desfășura pe 4—5 ani sau cel mult 6 ani. Realizările în domeniul învățămîntului în țara noastră demonstrează cu puterea implacabilă a faptelor că în socialism școala devine un bun al maselor largi populare și este incontestabil superioară școlii burgheze.

Avînd în față largile perspective pe care partidul nostru și statul democrat-popular le deschid privind dezvoltarea necontenită a învățămîntului prin generalizarea învățămîntului de 8 ani și pregătirea treptată a condițiilor necesare pentru ca toți membrii societății să aibă posibilitatea să primească o cultură generală medie, cadrele ce activează în domeniul învățămîntului muncesc tot mai susținut pentru a contribui prin toate forțele la opera de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră.

Prof. N. Spirescu, Galați: Noul cartier Țiglina din Galați.

Tineret sub soarele socialismului

Sărbătoarea tineretului

În aceste zile de primăvară întregul popor ia parte, alături de tinăra generație, la sărbătoarea aniversării a 40 de ani de la înființarea organizației comuniste de tineret din țara noastră. În semn de prețuire față de munca și lupta tineretului, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărât instituirea „Zilei tineretului din Republica Populară Română”, zi care se va sărbători în fiecare an la 2 mai.

Cei 40 de ani care s-au scurs de la crearea U.T.C. sînt ani de luptă neîntreruptă, sub steagul partidului, pentru fericirea poporului, pentru o viață mai bună, pentru socialism. Nu a fost luptă mai importantă a partidului la care organizația comunistă de tineret să nu-și fi adus contribuția sa.

Izvorul tuturor succeselor Uniunii Tineretului Comunist constă în conducerea de către partid. Încă de la primii săi pași organizația comunistă de tineret s-a afirmat ca un ajutor de nădejde și o rezervă credincioasă a partidului. În condițiile sălbaticelor terori dezlanțuite de regimurile burghezo-moșierești, Uniunea Tineretului Comunist a fost singura organizație de tineret care — condusă de partid — a luptat consecvent pentru răsturnarea puterii claselor exploatare, pentru înfăptuirea revoluției socialiste. Însuflători de pilda eroică a comunistilor, nenumărați uteciști au plătit cu viața devotamentul lor față de cauza comunismului, față de partid.

Sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Comunist a inițiat numeroase acțiuni și a luat parte la marile lupte politice ale clasei noastre muncitoare. Chiar din primii ani ai activității sale, U.T.C. a participat la acțiunile greve organizate de P.C.R. în București, Banat, Valea Mureșului, Valea Jiului etc., a desfășurat o seamă de acțiuni pentru satisfacerea revendicărilor economice și politice proprii generației tinere. Alături de acțiunile inițiate în întreprinderi și la sate, U.T.C. a organizat în școli și facultăți acțiuni ale elevilor și ale studenților împotriva taxelor exagerate care împiedicau pe fiii de oameni ai muncii să învețe, împotriva prețurilor exorbitante ale manualelor, cursurilor și rechizitelor școlare, pentru înființarea de cămine și cantine etc.

Uniunea Tineretului Comunist, sub conducerea partidului, a luptat cu fermitate împotriva fascismului, pentru răsturnarea dictaturii antonesciene, pentru victoria insurecției armate din August 1944.

În noile condiții create de uriașele transformări revoluționare petrecute în țara noastră, Uniunea Tineretului Muncitor poartă mai departe steagul glorios de luptă al Uniunii Tineretului Comunist. În rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor se află peste 2.100.000 de tineri care participă activ la lupta poporului nostru, condus de partid, pentru desăvîrșirea construcției socialiste. Generația noastră tinăra manifestă o profundă recunoștință față de partidul iubit care i-a creat minunate condiții de viață de muncă, de învățură. Nici o altă generație tinăra din istoria patriei noastre nu s-a bucurat de asemenea condiții ca cele pe care le are astăzi tineretul nostru. Tineretul român are cele mai largi posibilități de a învăța, de a munci, de a se odihni. Porțile școlilor s-au deschis larg pentru fiii celor ce muncesc. Peste 3.100.000 de copii și tineri urmează școlile de toate gradele. Cursurile învățămîntului superior sînt frecventate de peste 80.000 de studenți. Învățămîntul de șapte ani a fost generalizat și începînd din acest an școlar s-a trecut la învățămîntul general de opt ani. Elevii claselor I—VII primesc gratuit manualele școlare. Pentru elevi și studenți statul a construit numeroase școli, edificii universitare, laboratoare, biblioteci, cămine confortabile, cantine etc. Tineretul român are toate posibilitățile de a-și satisface setea de cunoștințe, de a urca spre culmile științei.

Plini de recunoștință pentru viața lor mereu mai bună, mereu mai frumoasă, tinerii muncesc cu avînt pe șantierul construcției socialiste. Ei își dăruiesc toate forțele luptei pentru realizarea hotărîrilor partidului. Tinerii muncitori participă la întrecerea socialistă, luptă pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost și realizarea de cît mai multe economii. Mii și mii de tineri au devenit fruntași în producție. Numai în anul trecut 17.000 de tineri au participat la mișcarea de inovații și raționalizări.

Plini de recunoștință pentru viața lor mereu mai bună, mereu mai frumoasă, tinerii muncesc cu avînt pe șantierul construcției socialiste. Ei își dăruiesc toate forțele luptei pentru realizarea hotărîrilor partidului. Tinerii muncitori participă la întrecerea socialistă, luptă pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost și realizarea de cît mai multe economii. Mii și mii de tineri au devenit fruntași în producție. Numai în anul trecut 17.000 de tineri au participat la mișcarea de inovații și raționalizări.

La sate Uniunea Tineretului Muncitor a luptat pentru înfăptuirea politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii. Acum tineretul muncete pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru recolte bogate.

În școli și institute de învățămînt superior utemiștii îi mobilizează pe colegii lor la însușirea unor temeinice cunoștințe teoretice și practice, pregătindu-se să devină specialiștii de care are nevoie țara. Ei sînt gata să meargă acolo unde este mai multă nevoie de ei, să muncească cu abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Manifestîndu-și dragostea fierbinte față de patrie, hotărîrea de a contribui într-o măsură mereu mai largă la succesele poporului nostru, numeroși tineri participă cu elan la acțiunile de muncă patriotică. În anul trecut tineretul a dat patriei economii în valoare de peste 356 milioane lei.

Cu un sentiment de puternică mîndrie și de profundă bucurie a luat cunoștință tineretul de înalta apreciere pe care partidul a dat-o muncii sale. La cel de-al III-lea Congres al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Alături de întregul popor muncitor, minunatul tineret al patriei noastre, muncind în producție și învățînd în școli și institute, participă cu entuziasm la lupta pentru dezvoltarea economiei și culturii, aducînd o contribuție de preț la obținerea tuturor victoriilor noastre”.

Tineretul patriei noastre sărbătorește cea de a 40-a aniversare a Uniunii Tineretului Comunist și Ziua tineretului din R. P. Română muncind cu entuziasm pentru desăvîrșirea construcției socialismului în țara noastră. Cu acest prilej, tineretul își manifestă devotamentul și recunoștința nemărginită față de iubitul său părinte, Partidul Muncitoresc Român, sub a cărui conducere înțeleaptă poporul nostru a reperat istoricele sale victorii. Iar învățătorii și profesorii, cei care se află zi de zi alături de copii și tineri ajutîndu-i să-și însușească știința, să intre în viața ca oameni destoinici, trimite tineretului, la marea lui sărbătoare, un salut cald, din adîncul inimii, urîndu-i să dobîndească noi și mari succese în școală, în muncă, în viață.

Tinerii trebuie să muncească cu perseverență, cu pasiune pentru a-și însuși știința, cultura, că de pe acum, de la această vîrstă ei trebuie să-și pună problema drumului ce și-l vor alege în viață și că, pentru a pași cu cînst pe acest drum, trebuie să se pregătească temeinic în școală. Mulți dintre cei care au luat cuvîntul s-au referit, în spusele lor, la tinerii din fabrici, din uzine și de pe ogoare pe care i-au văzut muncind cu entuziasm pentru înfăptuirea directivelor partidului, mulți au arătat că exemplul lor i-a mobilizat să-și sporească eforturile, să privească munca lor — învățătura — ca o datorie patriotică pe care partidul, poporul, le cer să o îndeplinească așa cum se cuvine.

Și roadele n-au întîrziat să apară. Elevii au început să învețe mai bine, să obțină note mai bune, colectivele claselor s-au închegat mai strîns, a crescut spiritul tovarășesc, elevii se ajută mai mult unii pe alții la învățură. Fiecare este hotărît să încheie anul școlar cu rezultate cît mai bune.

Despre învățură, despre visurile de viitor au vorbit de cîrînd, într-o adunare generală U.T.M., și elevii clasei a XI-a de la Școala medie nr. 2 din Constanța. „Ce vom deveni în viață, ce meserie ne vom alege? Aceste întrebări pe care și le punem de mult și la care școala, organizația i-au ajutat să gă-

sească răspunsul cel mai bun s-au aflat în centrul atenției la adunarea lor. Au participat la această adunare pe lângă profesorii școlii, și muncitorii și inginerii de la întreprinderea unde își efectuează elevii practica. Unul dintre tineri a rostit atunci o frază care a găsit ecou în inimile tuturor: „locul fiecăruia dintre noi — a spus el — trebuie să fie pe marile șantiere ale vieții”. Și, pîrîndu-i-se că trebuie să explice mai amănunțit ce înțelege prin imaginea lui, a adăugat: „adică acolo unde patria are mai mare nevoie de noi”. Un lucru a reieșit cu deosebire din cuvîntul fiecărui vorbitor — și anume că nu-ți poți realiza visurile, nu poți fi bun în meseria aleasă decît atunci cînd îi închini toată puterea de muncă, cînd o îndrăgești, cînd te pregătești pentru ea zi de zi încă de pe băncile școlii.

Pasiune, perseverență, voință, sînt realități pe care astăzi le înțelegi în fiecare școală, bibliotecă, fabrică și uzină, pentru că toate sînt atribute ale tinărului nou care trăiește în patria noastră socialistă, sînt calități fără de care constructorul vieții noi nu poate fi conceput. Și toată această pasiune, perseverență și voință, tot tumultul vîrstei sale înaripate, tineretul o pune în slujba partidului, a poporului.

— Uneori a plouat sau a nins, alteori a trebuit să lucrăm și noaptea sau și în zilele de sărbătoare, își amintește Traian Cireașă, secretarul U.T.M. de pe șantier. Inginera noastră a fost totdeauna aici, totdeauna a lucrat bine, cu precizie, cu pasiune. Do vadă că organizația de partid și U.T.M. din școală și școala însăși au învățat-o mai mult decît niște norme de construcție: i-au dat și acea răspundere pentru oamenii care vor locui în blocurile noastre, pentru condițiile lor de viață.

O asemenea pregătire, un asemenea înalt simț de răspundere îi caracterizează pe tinerii patriei noastre, participanți activi și pricepuți la marea operă de desăvîrșire a construcției socialismului.

Sial „de specialitate” între doi tineri naturaliști miine poate specialiști în agrotehnică.

Generația șantierelor

Imi trec prin minte în aceste zile, în preajma marii sărbători a tineretului, chipurile nenumăraților tineri abia ieșiți de pe băncile școlii pe care i-am întîlnit în colțuri diferite ale țării, îndeplinind sarcini diferite, diferiți la înfățișare și la vorbă dar profund asemănători prin ceea ce este fundamental, esențial în viața omului: dragostea fierbinte față de patrie, față de popor, hotărîrea de a le închina lor tot ce au mai bun, mai valoros.

Pe Lucia Vișan am cunoscut-o cu cîțiva ani în urmă, la Săvinești, în secția etirare fibre a uzinei de relon. Dtrija de la un tablou de comandă automată merul a zeci de mașini. Degetele ei alergau agere pe butoanele cu luminițe care se aprindeau și se stingeau, semnalizînd.

— Profesia?
— Am două profesii. Am practicat întii pe cea învățată a doua oară, și a doua oară pe cea dintii... A zîmbit: să mă clarific. Am absolvit școala tehnică de chimie, dar cînd am venit la Săvinești uzina nu era încă gata. Puteam sta fără rost? Ne-am apucat să învățăm și noi fetele, meseria de constructor, de zidar, de zugrav. Eu am fost zugrav, apoi am ajutat la montaj...

Acum doi ani s-a început în București experimentarea pentru prima dată în țară a posibilităților de construire a unor blocuri cu 7 etaje din prefabricate. În puține locuri din Europa a reușit această experiență. Sarcina a fost incredincîntată unui grup de tineri proiectanți și unui grup de tineri muncitori conduși de o absolventă a Institutului de construcții.

S-a dus bătălia cu lipsa de experiență, bătălia cu timpul, bătălia pentru calitatea lucrului. Un bloc cu sute de apartamente se compune din aproape 6000 de panouri-pereți care trebuie fixați cu precizie conform normelor stabilite. Era nevoie de hrînicia și priceperea albinei pentru a alcătui acest fagure uriaș de beton în care urmau să locuiască mii de oameni.

Dar tinerii constructori au reușit: echipele de muncitori — cea a sudorului Traian Cireașă sau cea a zugravului Mihai Baiciu — inginerul Dorina Popovici sau arhitecții abia ieșiți de pe băncile institutului — toți au dovedit că știu să muncească așa cum se cuvine.

— Uneori a plouat sau a nins, alteori a trebuit să lucrăm și noaptea sau și în zilele de sărbătoare, își amintește Traian Cireașă, secretarul U.T.M. de pe șantier. Inginera noastră a fost totdeauna aici, totdeauna a lucrat bine, cu precizie, cu pasiune. Do vadă că organizația de partid și U.T.M. din școală și școala însăși au învățat-o mai mult decît niște norme de construcție: i-au dat și acea răspundere pentru oamenii care vor locui în blocurile noastre, pentru condițiile lor de viață.

O asemenea pregătire, un asemenea înalt simț de răspundere îi caracterizează pe tinerii patriei noastre, participanți activi și pricepuți la marea operă de desăvîrșire a construcției socialismului.

Succese ale celor ce muncesc

Primăvara, în livada Școlii de 8 ani din satul Broasca, comuna Sahateni, raionul Mizil.

LECTII DE CALITATE

Forma de bază a activității cadrelor didactice o constituie lecțiile. Tocmai de aceea succesele muncii desfășurate de învățători și profesori în școli se reflectă în primul rând în această latură a activității lor.

În orice școală ne-am oprit putem observa nenumărate aspecte care denotă continua preocupare a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea lecțiilor, pentru ridicarea calității lor. Asistențele reciproce la ore, discuțiile purtate în comisiile metodice sau în cercurile pedagogice, debaterile din consfătuirile de muncă organizate în școli au întotdeauna în vedere această problemă. Bineînțeles, eforturile nu rămân fără rezultat. De la un an la altul se observă în munca fiecărui învățător și profesor o creștere sensibilă a calității.

Să ne oprim, de pildă, la Școala de 8 ani nr. 2 din Slatina. Îl vom putea cunoaște aici pe învățătorul Vasile Rădulescu. Vom observa în lecțiile lui, dincolo de strădania de a asigura predării o ținută științifică, de a le transmite copiilor, la nivelul lor de înțelegere, ceea ce este esențial în materia studiată, o permanentă preocupare de a sădi în sufletele lor profunde sentimente și convingeri patriotice. Pentru aceasta el caută să utilizeze diferite mijloace prin care să-i emoționeze pe elevi, să trezească la ei o atitudine afectivă. Astfel lecții ca „În satul lui Petre Mocanu”, „Seara în sat”, „Colectiva noastră-i bună” au fost folosite de învățător pentru a descrie într-o formă emoționantă starea de mizerie a țărănimii în anii exploatării burghezo-moșierești și a pune în evidență, prin comparație, viața luminoasă care s-a deschis în fața colectivităților astăzi. Vorbind despre Mircea cel Bătrîn sau Ștefan cel Mare învățătorul le-a citit copiilor versuri de M. Eminescu și D. Bolintineanu reușind să zugrăvească astfel mai viu, mai colorat și mai atrăgător calitățile acestora, dragostea lor de patrie, lupta lor pentru libertate. Într-un chip asemănător au fost preluate cunoștințele despre războaiele țărănești conduse de Gheorghe Doja, de Floria, Cloșca și Crișan, de Tudor Vladimirescu etc. Cînd a recapitulat tema „Luptele clasei muncitoare din țara noastră” învățătorul le-a citit elevilor fragmente literare cuprinzînd momente din viața lui Vasile Roaită, Filimon Strbu și alții. Tot cu acest prilej el a folosit diafilmul „Eroii clasei muncitoare”.

Deosebit de mult îi impresionează pe copii tablourile, ilustrațiile. Iată de ce în predarea unei teme ca „Țara noastră după 23 August 1944”, tov. Rădulescu a folosit, pe lângă poezii cum ar fi „Patria mea” și „Minerii” sau diafilmele „Pe valea Bistriței”, „Jiu”, „Delta”, și numeroase ilustrații reprezentînd imagini ale construcțiilor gigantice ridicate în anii puterii populare, munca oamenilor din uzine și fabrici sau

Pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice ale elevilor săi, învățătorul folosește de asemenea, cu mult succes, vizitele și excursiile. Astfel, cu prilejul studierii lecțiilor „Oameni din țara noastră în trecutul îndepărtat” și „Dacii, viața și statul lor” elevii au fost conduși la muzeul raional din Slatina pentru a vedea arme cu care luptau strămoșii noștri, unelte pe care le foloseau ei etc. Cu ocazia predării lecției „Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu” a fost vizitată casa din Slatina în care a dormit o noapte Tudor Vladimirescu atunci cînd se îndrepta spre București.

Metode similare au fost folosite de învățător, în același scop, și la lecțiile de geografie. Studiind geografia raionului Slatina și a regiunii Argeș el i-a făcut pe copii să vadă că și în trecut această regiune a avut nenumărate bogății, dar că abia după cucerirea puterii de către clasa muncitoare acestea au început să fie valorificate. Li s-a vorbit despre industria petroliferă inexistentă aici în trecut, despre noile întreprinderi textile de pielărie, de industrializare a lemnului, de conserve etc. care au luat ființă în anii regimului democrat-popular, despre profunde transformări revoluționare care s-au petrecut în agricultura regiunii. Tot în orele de geografie li s-a vorbit elevilor despre perspectivele ce se deschid dezvoltării economice a patriei noastre prin planul de 6 ani și planul de perspectivă.

Principalul scop al școlii noastre noi este acela de a pregăti oameni de nădejde capabili să participe activ la desăvîșirea construcției socialismului. Tocmai de aceea cunoștințele ce se predau în școli nu pot fi simple teorii sterile, nefolositoare. Profesorii sînt chemați să privească fiecare din problemele tratate prin prisma modulului în care cunoașterea ei va folosi elevilor în activitatea practică. Înțelegînd acest lucru, ei se străduiesc să lege cît mai strîns predarea, întreaga lor muncă instructiv-educativă de viață, de producție. Pentru a ilustra cît mai bine legile științei prin exemple luate din practică, pentru a-i face pe elevi să înțeleagă însemnătatea pe care o au problemele studiate în clasă pentru activitatea direct productivă, profesorii de fizică de la Școala medie din Huneedoara, de pildă, au vizitat timp de mai multe zile diferite secții ale Combinatului siderurgic, au studiat materiale de specialitate care prezintă cele mai moderne aplicații în tehnică. Documentîndu-se astfel, ei au avut posibilitatea să ilustreze cu un bogat material faptic probleme privind contracția la schimbarea stării de agregare, laminarea, forfecarea etc. Preocupări asemănătoare i-au ajutat pe profesorii de la Școala medie „Aurel Vlaicu” din Orăștie să exemplifice probleme privind puterea, lucrul și randamentul mașinilor de forță, mișcarea circulară, viteza unghiulară, forța centrifugă.

Uneori, pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă mai bine utilitatea practică a cunoștințelor, profesorii organizează lecții chiar pe locurile de muncă unde acestea pot fi folosite. Astfel au procedat profesorii de la Școala de 7 ani din comuna Albești, care au ținut lecții la gospodăria agricolă colectivă din localitate, sau profesora Vasilica Șovăilă din comuna Jegălia, raionul Fetești, care a organizat pe terenul gospodăriei agricole colective „Dunărea” o lecție cu subiectul „Răritul sfeclii de zahăr”, îndrumîndu-i apoi pe copii să aplice în practică noile cunoștințe însușite.

Oricît de bună ar fi pregătirea de specialitate a unui învățător și profesor, oricît de multilaterale și de profunde ar fi cunoștințele sale din domeniul specialității pe care o predă, el nu va reuși să-i facă pe elevii săi să învețe, să-și însușească problemele disciplinei respective și să le înțeleagă dacă nu va ști în egală măsură să organizeze bine lecțiile, să folosească cele mai adecvate metode și procedee. Tocmai de aceea se acordă în școala noastră o deosebită atenție laturii metodice a muncii cadrelor didactice. Și sînt nenumărați cei ce se pot mîndri cu realizări frumoase pe această linie. Învățătoarea Constanța Nacu de la Școala de 8 ani nr. 1 din Slatina, de exemplu, utilizează cu bune rezultate în rezolvarea problemelor de aritmetică la clasele I-II metoda intuitivă. Luînd cu elevii în clasă ea și-a dat seama că în folosirea acestei metode trebuie să recurgă la procedee variate. Ea a apelat la un material didactic simplu (caiete, creioane, diverse alte obiecte) care i-au ajutat pe elevi să „vadă” clar datele cu care trebuiau efectuate operațiile cerute de problemă. Altcîri, tot cu scopul de a-i ajuta pe elevi să-și prezinte conținutul problemelor, învățătoarea a folosit, acolo unde era posibil, modalitatea reprezentării lor scenice. Pe această bază ea a putut trece apoi de la rezolvarea problemelor concrete la altele cu caracter abstract în care elevii nu mai simțeau necesitatea de a-și reprezenta plastic datele.

În general tovarășa Nacu acordă o mare atenție trecerii gradate de la simplu la complex, creșterii treptate a gradului de dificultate. Ea îi determină pe copii să judece și să tragă în mod independent concluzii, să analizeze singuri conținutul problemelor, să formuleze ei înșiși metoda de rezolvare.

Fie că este vorba de conținutul științific al lecțiilor, de valoarea lor educativă, de problemele legării lor de viață sau de calitățile lor metodice, vom găsi în școlile din patria noastră nenumărate exemple de învățători și profesori care, privindu-și cu spirit de răspundere munca, înregistrează succese ce fac mîndria școlilor și sînt o puternică garanție a faptului că de pe băncile acestora vor porni în viață constructori pricepuți ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Calea cea mai sigură pentru o calificare înaltă

Practica în producție a elevilor din școlile de cultură generală, aprofundarea pe această bază a cunoștințelor științifice constituie una din trăsăturile esențiale ale învățămîntului nostru realist-științific.

Semnificativ în ceea ce privește organizarea și desfășurarea practicii elevilor în producție și în sălile de lucrări practice este faptul că acum, pe marginea rezultatelor obținute, cărora caută să le dea o interpretare generalizatoare, profesorii au început să stabilească relații cu caracter științific între activitățile practice și predarea disciplinelor de cultură generală.

Profesorul-maistru Emil Cristea de la Școala medie „Gheorghe Lazăr” din Sibiu ne relatează de curînd într-o scrisoare rezultatele unora dintre cercetările întreprinse de comisia metodică de specialitate a acestei școli pentru stabilirea unei juste corelații între predarea bazelor științifice, cunoștințele tehnice privind producția și practica propriu-zisă. Sistematisîndu-și constatările, membrii comisiei metodice au luat în considerare trei relații esențiale care intervin în cadrul imbinării predării cunoștințelor teoretice cu practica: relația dintre instructajul pregătitor și munca productivă, relația dintre predarea cunoștințelor în clasă și instructajul pregătitor și relația dintre predarea cunoștințelor și munca productivă. Ei socotesc că relația dintre instructajul pregătitor și munca productivă își găsește expresia în executarea obiectelor menite să facă dovadă însușirii deprinderilor de mînuire corectă a sculelor. Comisia a stabilit drept criteriul de alegere a obiectelor ce se dau spre executare, pe lângă caracterul util, posibilitatea de a fi executate într-un timp relativ scurt, pentru ca elevii să poată exersa deprinderile asupra cărora au fost instruiți și să le poată aplica de îndată.

Relația între predarea cunoștințelor în clasă și instructajul pregătitor este, după părerea membrilor comisiei relația care se referă la pregătirea profesorilor și a maistrilor, la legătura pe care trebuie s-o realizeze ei între predare și munca practică. Astfel, predînd frecarea, de exemplu, profesorul de fizică va arăta că pinza de ferăstrău dă naștere, atunci cînd intră în material, la o frecare laterală, care dezvoltă căldură, ceea ce face ca pinza să se dilate și să se întepenească și că, pentru reducerea acestei frecări, se diminuează suprafețele de contact prin ceaprazuire.

În ceea ce privește relația a treia — dintre predarea cunoștințelor și munca productivă — membrii comisiei consideră esențială deprinderea elevilor de a identifica în cadrul proceselor de producție fenomenele studiate în clasă, de a dobîndi priceperea să le interpreteze și să le generalizeze.

Desfășurarea activității Școlii medii „Gh. Lazăr” din Sibiu pe baza acestor concluzii desprins

de profesori în lumina analizei legăturii dintre predare și munca elevilor în producție a determinat ridicarea simțitoare a nivelului pregătirii generale a elevilor.

În strînsă legătură cu terminarea colectivizării agriculturii activitatea practică a elevilor din școlile sătești a primit, în acest an școlar, un impuls deosebit.

Într-o recentă consfătuire directorii școlilor de cultură generală din raionul Pitești au dezbătut problemele esențiale ale acestei activități. Participanții la consfătuire au arătat că în majoritatea școlilor elevii sînt înarmați cu temeinice deprinderi de muncă agricolă, dobîndind priceperea de a lucra pămîntul, de a dirija cultivarea plantelor și creșterea animalelor în strînsă legătură cu condițiile agriculturii locale. Flăcările de cultură ale terenurilor agricole școlare de la școlile de 8 ani din Tițești și Călinești, bunăoară, s-au întocmit ținîndu-se seama de caracteristicile pedoclimatice ale regiunii. Munca este organizată după exemplul gospodăriilor agricole colective, pe brigăzi și pe echipe, care răspund de efectuarea tuturor lucrărilor.

Și la Școala de 8 ani din comuna Vultur, raionul Focșani, au început să se desfășoare intens lucrările pe terenul școlar, în grădina de pomi fructiferi și pe terenul horticol din fața școlii. Încă din toamnă elevii au fost repartizați în brigăzi, desfîndînd întreaga suprafață la adîncimea de 25 cm., iar parcela pentru școala de altoi la adîncime de 75-80 cm., în vederea replantării puieților de nuci.

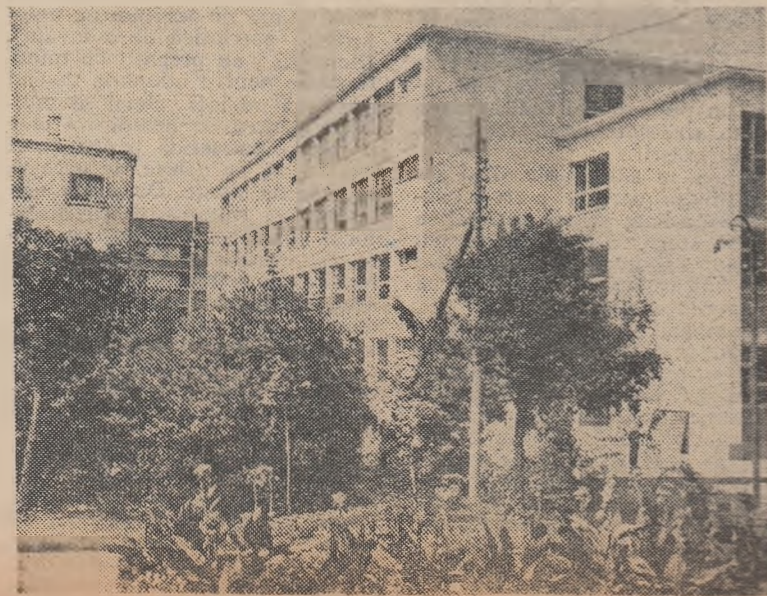
Faptul că încă de pe băncile școlii elevii sînt obișnuiți cu formele de organizare a muncii în gospodăria agricolă colectivă este o foarte bună pregătire pentru momentul cînd se vor încadra în marea familie a colectivizării. Dar acum, cînd agricultura țării noastre este complet colectivizată, s-au creat cele mai largi posibilități ca ei să-și efectueze lucrările practice nu numai pe terenurile școlare, ci și direct, pe terenurile și în fermele gospodăriilor colective.

Despre această muncă ne scrie într-o recentă corespondență profesorul Luca Ionescu de la Școala medie din Domnești, raionul Curtea de Argeș.

„În regiunea de deal, unde se găsește școala noastră — arată tovarășul Luca Ionescu — predomină pomicultura și zootehnia. Elevii vor putea să efectueze în această primăvară lucrări variate de îngrijire a pomilor în plantația masivă ce a fost înființată de gospodăria colectivă. Ei vor lucra alături de colectivști, sub îndrumarea și supravegherea profesorilor de științe agricole”.

Devenită o parte integrantă, de cea mai mare importanță a procesului de învățămînt, munca practică a elevilor întregeste, ca o minunată școală a vieții, pregătirea multilaterală a elevilor, contribuind ca aceasta să se ridice la nivelul sarcinilor desăvîșirii construcției socialiste în patria noastră.

C. ALEXANDRU

Lupta solidară a pedagogilor din întreaga lume

Ziua de 1 Mai găsește pe slujitorii școlii unindu-și glasul cu acel al milioanei de oameni ai muncii din întreaga lume, care spun un hotărât NU războiului, care luptă neobosit împotriva forțelor reacționare, pentru obținerea unei păci trainice pe pământ, pentru coexistența pașnică a tuturor popoarelor, pentru libertate și dreptate socială.

Angel Pizarro, secretar al Federației Internaționale a Sindicatelor de Educatori, arată pe bună dreptate la recenta sesiune a Comitetului administrativ al F.I.S.E. că nu există domeniu al marilor probleme ce frământă popoarele lumii în care educatorii și organizațiile lor să nu fie direct interesate, să nu se arate gata de a-și aduce contribuția la soluționarea lor echitabilă.

Numeroase acțiuni ale celor ce muncesc în școli vin în sprijinul luptei împotriva monopolurilor, pentru menținerea păcii și pentru coexistența pașnică între țări cu regimuri economico-sociale deosebite. Nenumărați învățători și profesori sînt înrolați în momentul de față în frontul luptei pentru un învățămînt democratic, și împotriva militarizării școlii, pentru educarea noilor generații în spiritul păcii, prieteniei și al respectului reciproc între popoare, pentru drepturi politice, sindicale și profesionale, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale educatorilor, pentru ruperea barierelor care se pun în calea fărâșirii unității de acțiune a cadrelor didactice, pentru dezvoltarea unei colaborări largi și rodnice, pe plan profesional, cultural și sindical.

Cu forțe sporite în apărarea păcii

Educatorii din școlile de pretutindeni consideră că una din datoriile lor de frunte, izvoară din însăși misiunea lor nobilă, este aceea de a păzi viața și tezaurul culturii acumulate de omenire de-a lungul secolelor, de a împiedica provocarea unei conflagrații mondiale cu arme de distrugere în masă. Această luptă a cadrelor didactice îmbracă cele mai variate forme.

În statele socialiste, în care lupta pentru pace are cuvîntul de ordine, întregul sistem de învățămînt urmărește educarea tineretului în spiritul dragostei de pace, al urii împotriva celor ce urzesc războaie, al dorinței de a munci cu pasiune pentru progresul societății. În lecții, în activitatea practică, la orele de di-

rigenție precum și în celelalte activități școlare și extrașcolare revin nu o dată ideile păcii, căci școala socialistă are menirea de a crește constructori activi și pașnici ai unei societăți noi, nu oameni puși pe distrugere. Codul moral al constructorului comunismului cuprinde, printre principiile lui de bază, intoleranța față de ura națională și de rasă, intransigența față de dușmanii cauzei păcii și libertății popoarelor, solidaritatea frățească cu oamenii muncii din toate țările. Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice proclamă ideea educării tineretului în spiritul dragostei de pace, al înfrățirii cu toate popoarele, al dorinței de a-și pune toate forțele în slujba construcției pașnice. Învățămîntul sovietic, precum și cel din toate statele socialiste au ca primă sarcină educarea în acest spirit a tineretului școlar, iar cadrele didactice nu preocupă nimic pentru a o realiza.

În ce ne privește pe noi, foarte concludentă pentru poziția partidului și statului nostru în acest sens — reflectînd însăși concepția poporului nostru muncitor — este propunerea făcută de tovarășul Gheorghie Gheorghiu-Dej la cea de a XV-a sesiune a adunării generale a Organizației Națiunilor Unite de a se întreprinde acțiuni comune pe plan internațional pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. O asemenea propunere nu putea veni decît din partea unui stat în care lupta pentru pace a mobilizat toate forțele, devenind un ideal scump întregului popor.

Animați de dorința fierbinte de a vedea statornică pacea în lume, învățătorii și profesorii din patria noastră luptă pentru pace nu numai prin procesul de învățămînt, dar și prin stringerea relațiilor cu colegii lor din toate țările lumii, încadrîndu-se alături de aceștia în lupta împotriva celor ce uneltesc noi războaie.

În momentul de față în această luptă s-au înrolat milioane de educatori din țări cu sisteme social-economice diferite, care prin însăși profesiunea lor se simt direct chemați să apere viața copiilor și comorile de artă și cultură ale omenirii. Între ei s-au statornicit relații strînse în scopul luptei pentru pace, pentru drepturi și libertăți democratice.

În marile țări capitaliste cu o industrie dezvoltată — în S.U.A., Franța, în Germania Federală, în Japonia — în care se observă o militarizare crescîndă a economiei și a aparatului de stat, școala se

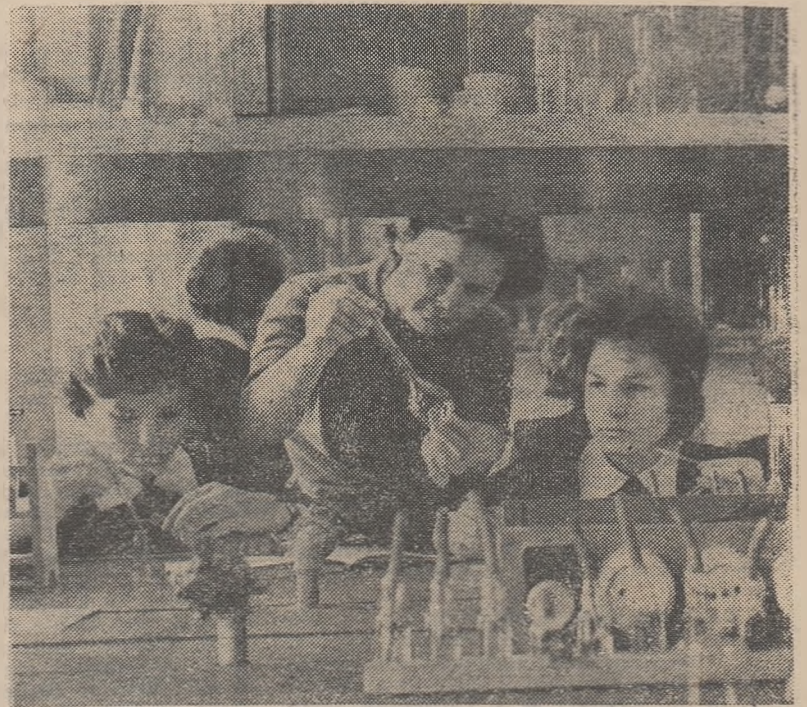
afă sub o presiune brutală, care tinde să o transforme într-un instrument de pregătire psihologică a războiului. Militarismul, șovinismul și rasismul — care stau la originea renașterii fascismului — sînt sistematic introduse în învățămînt. Sînt cunoscute opinii publice mondiale acțiunile largi ale cercurilor guvernamentale de la Bonn pentru introducerea spiritului revanșard în învățămînt și pentru transformarea școlii într-un instrument al militaristilor în scopul pregătirii unui nou război. În Republica Federală Germană mai mult de 30% din efectivul celor ce predau în școală sînt foști militari naziști. Manualele școlare și programele de învățămînt au și ele o orientare reacționară, militaristă și revanșardă. Ele sînt astfel alcătuite încît falsifică istoria, proslăvesc nazismul, denigrînd politica realistă de pace a statelor socialiste. Opinia publică este indignată de faptul că în vreme ce foștii militari naziști sînt lăsați să se ocupe de educația tineretului — și este clar ce fel de educație pot ei face — profesorii antifasciști, animați de cele mai nobile idealuri ale omenirii progresiste, sînt persecutați, sînt înălțurați din școli, sînt dați în judecată, sînt azvîrlîți în închisori.

Pedagogii din lumea întreagă iau poziție hotărîtă față de politica reacționară a guvernelor imperialiste. Bunăoară, profesorii universitari din S.U.A. s-au adresat președintelui Kennedy condamnînd isteria războiului, goana după înarmarea atomică dictată și întreținută de cercurile monopoliste, de Pentagon și arătînd că trebuie să se treacă de urgență la crearea bazelor unei adevărate și leale cooperări între toate țările. Profesorii francezi s-au pronunțat categoric împotriva ultrafasciștilor, a colonialiștilor, alăturîndu-se întregului popor în lupta pentru acordarea independenței Algeriei. Sînt cunoscute și aprobate de cadrele didactice din întreaga lume, de către toate popoarele acțiunile profesorimii japoneze pentru zădărnicierea încercărilor reacțiunii din țară și ale aliaților săi nord-americani de a reînălța învățămîntul japonez. Așa cum arăta A. Pizarro la Sesiunea Comitetului Administrativ al F.I.S.E. din 16-21 martie 1962, educatorii progresiști din toate țările capitaliste se simt uniți în nevoia urgentă de a se opune introducerii politicii războinice în școală, în lupta comună dusă pentru ca tineretele generații să fie crescute pe baza principiilor umaniste ale păcii, prieteniei, respectului și înțelegerii reciproce între popoare.

Pentru condiții mai bune de muncă, pentru drepturi și libertăți democratice

Efectele politicii de război duse de statele capitaliste se resimt puternic în scăderea nivelului de trai material și cultural al popoarelor din aceste țări. Ca și ceilalți oameni ai muncii, educatorii duc pe umărul lor povara mizeriei, a condițiilor grele de muncă. Salariile scăzute îi împing adeseori la greve. Este cunoscută în lumea întreagă situația deosebit de grea a educatorilor din Anglia, care sînt prost plătiți, găsesc greu catedră și trăiesc în locuințe mizere. Lipsa de localuri, de material didactic, sălile de clasă supraîncălzite, fac ca munca învățătorilor și a profesorilor din această țară ca și din celelalte state capitaliste să fie o povară.

An de an omenirea este martoră a unor mari manifestări ale învățătorilor și profesorilor pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață și de muncă, pentru drepturi economice și profesionale, pentru libertăți democratice și sindicale. Chiar în zi-

În laboratorul de chimie al Școlii medii nr. 119 din Moscova.

lele trecute ziarele relatau despre greva cadrelor didactice de la școlile elementare și medii din New York, declarată în scopul majorării salariilor. Deși greva a fost interzisă, în cele din urmă, guvernatorul statului New York a fost nevoit să aprobe o sporire a salariilor învățătorilor și profesorilor.

Văzînd în lupta oamenilor școlii un pericol pentru liniștea stăpînitorilor sacului cu bani, statele capitaliste duc o campanie dîră pentru îndepărtarea educatorilor de la luptele lor revendicative, pentru slăbirea unității lor de luptă.

Dar în ultimul an s-a putut constata o extraordinară mobilizare a forțelor educatorilor din Europa Occidentală, Africa, Asia și America Latină în apărarea drepturilor lor legitime. În Franța, Italia, Anglia, în Chile, Peru, Argentina, Uruguay, Columbia, Venezuela, Panama, Nicaragua, în India, Iran, Japonia, în Senegal, Dahomey, Camerun, Coasta de Fildeș și în multe alte țări au avut loc puternice demonstrații revendicative, greve de răsufet mondial. Oamenii ai muncii din școli, de pretutindeni și-au manifestat simpatia și solidaritatea cu aceste acțiuni pe deplin justificate. Este deosebit de semnificativ să arătăm că mișcările cadrelor didactice din diferite țări i s-a alăturat o mare masă de învățători tineri. Multe din aceste mișcări s-au soldat cu dobîndirea unor ameliorări în privința salariilor, a condițiilor de trai materiale.

În apărarea școlii publice și a învățămîntului laic

Nefiind interesată în dezvoltarea școlii publice, în sprijinirea învățămîntului laic pentru faptul că acestea nu corespund intereselor ei de clasă — burghezia luptă pe de o parte pentru înlocuirea școlii publice cu cea particulară, în special prin aceea cu caracter confesional, iar pe de altă parte sporește controlul asupra celei dintîi în scopul eliminării tuturor elementelor democratice pe care ea le-ar putea cuprinde. În școlile din Franța, Chile și din alte țări ale Europei Occidentale și ale Americii Latine, resursele pecuniare destinate școlii publice se reduc mereu în favoarea școlii particulare, în care au acces de obicei fiii celor avuți. Pentru apărarea destinelor școlii publice, ale învățămîntului laic, organizațiile profe-

sionale sindicale ale educatorilor, organizațiile populare își unesc tot mai evident eforturile. Lupta pentru a împiedica destrămarea școlilor publice, pentru dezvoltarea și perfecționarea acestor școli a început să depășească limitele învățămîntului, legîndu-se tot mai mult de luptele generale ale muncitorilor și popoarelor pentru democrație și progres social.

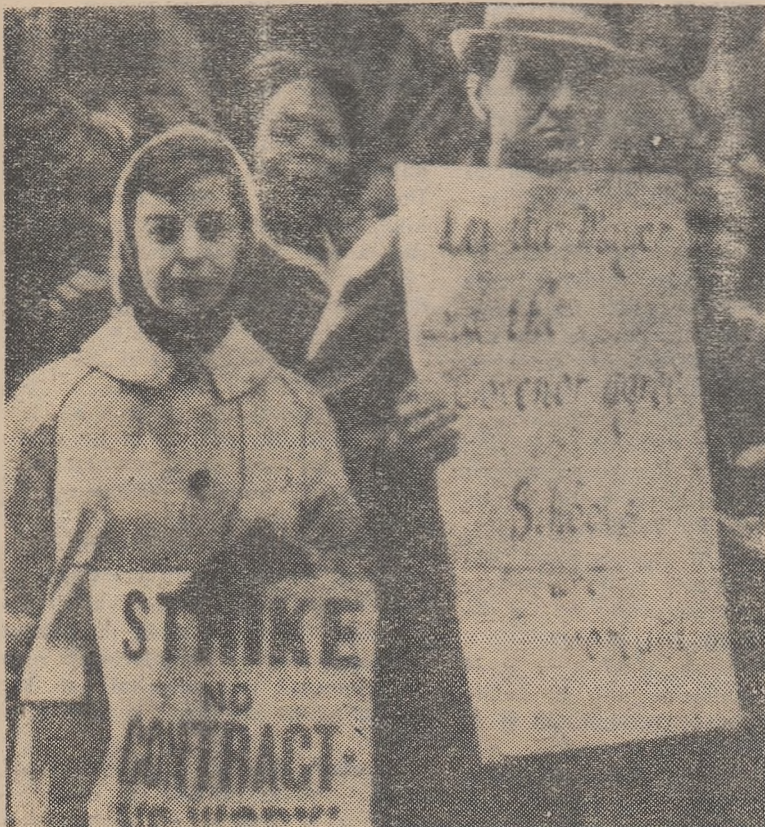
Numeroase aspecte reflectă fenomenele antipopulare și antidemocratice vădite în învățămîntul din țările capitaliste. Unul din cele mai pregnante îl constituie intervenția directă a monopolurilor în formarea profesională și tehnică a tineretului. Avînd nevoie de un personal specializat în vederea participării la procesele moderne de producție, monopolurile obțin din partea guvernelor dreptul de a se ocupa direct de pregătirea viitorilor muncitori. În consecință, adeseori monopolurile elaborează programele pentru acest compartiment al învățămîntului în așa fel încît ele să asigure maxima eficiență a activității muncitorilor în producție, reducînd la minimum sau chiar eliminînd elementele de cultură generală. Programele sînt astfel alcătuite încît duc la creșterea dependenței muncitorilor față de mașină, față de întreprindere, de monopolști și interesele lor. Acest fenomen este ilustrativ pentru tendința de destrămarea a învățămîntului public în țările capitaliste, pentru procesul menit să adîncească deosebiriile dintre munca fizică și cea intelectuală, promoții întregi de tineri fiind pregătite unilateral, numai în funcție de nevoile monopolurilor.

Profesorii luptă consecvent împotriva amestecului monopolurilor în învățămîntul profesional și tehnic ca fiind un mare pericol pentru libertatea și viața viitorului muncitor. Lupta este strîns legată de acțiunile întreprinse în sprijinul democratizării învățămîntului, pentru alocarea de fonduri sporite nevoilor instructive și educației, pentru ca acestea să corespundă necesităților progresului social.

Un rol deosebit de important în mobilizarea și unirea forțelor educatorilor de pretutindeni la lupta pentru pace, pentru rezolvarea în spirit democratic a problemelor învățămîntului îl are Federația Internațională a Sindicatelor de Educatori. Prin organizațiile sale, FISE acționează împotriva manevrelor forțelor reacționare care încearcă să zădărnicească acțiunile drepte și hotărîte ale pedagogilor, unitatea și solidaritatea lor internațională.

Nimic în lume nu poate pune stavilă avîntului și entuziasmului cu care s-au angajat oamenii muncii din școli în lupta lor nobilă și dreaptă.

Prof. univ. ION NISTOR
președintele Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

În S.U.A. cadrele didactice din școlile elementare și medii se numără printre categoriile de salariați cel mai slab retribuiți. De curînd învățătorii și profesorii școlilor din New York au organizat o grevă în apărarea revendicărilor lor juste.